

En granskning av ett rättsvidrigt LVU-fall i Sverige rörande 7-årige Domenic Johansson

ORIGINALVERSIONEN AV DENNA ARTIKEL PUBLICERADES DEN 24 JUNI 2010 AV
"VÄNNER TILL DOMENIC JOHANSSON" PÅ VANNERTILLDOMENIC.BLOGSPOT.COM

Det var för dygt ett år sedan som beväpnad polis på order från socialtjänsten på Gotland, stormade ett flygplan i Stockholm som var på väg till Indien, och med våld förde bort familjen Johansson. Deras brott? De hade under en kort period hemundervisat sitt enda barn i ett land som ser med förakt på familjer som hemundervisar sina barn, och som precis denna vecka har antagit en ny skollag som gör hemundervisning olaglig över hela Sverige. Denna artikel går igenom familjen Johanssons liv och den svenska kammarrättens beslut i december 2009 som i verkligheten håller en familj fånge på Gotland.

När kulturer krockar

Eftersom modern är från Indien, växte Domenic upp på ett något annorlunda sätt än andra svenska barn, vilket naturligtvis gjorde att han anammade indiska sätt och sedvänjor. Annie, den nu åttaårige pojken's mor, tror på ett enkelt liv där mödrar själva uppfostrar sina barn fram till skolåldern. Därför skrev Annie och hennes man

Domenic några veckor innan den planerade flytten till Indien och fyra månader efter LVU-omhändertagandet.

Christer aldrig in Domenic på något dagis eller någon förskola och blev därför upprepade gånger trakasserade av socialtjänsten på Gotland för deras val att uppfostra Domenic hemma.

I Sverige är ett barn ovanligt om det inte börjar på dagis strax efter födelsen samtidigt som mödrarna återgår till arbetet. Domenic och Annie var undantaget, och inte regeln. Därför tilldrog sig deras levnadssätt uppmärksamhet. Mor och barn stannade hemma tillsammans varje dag, och åtnjöt den mest naturliga av relationer. Trots det lades detta faktum chockerande nog familjen till last i domstolsbeslutet från december 2009 om att fortsätta tvångsomhändertaga Domenic.

I domstolsprotokollet från december 2009 står det att "... föräldrarna har tagit en risk genom att inte låta Domenic delta i barnomsorg och skolgång". När, i mänsklighetens historia, har det varit en "risk" att en mor själv uppfostrar sitt barn hemma?

"Lever i skuggan"

Domstolen har tydligt lagt Annies ställning som utlännning i Sverige henne till last. Det är nämligen så att Annies ursprungsspråk är engelska, men trots det har hon lärt sig att tala och läsa lite svenska sedan hon immigrerade till Sverige 2001. Å andra sidan pratar Christer både engelska och svenska flytande, liksom även Domenic. Under årens lopp har Christer till största delen stått för översättningen åt Annie och fört hennes talan. Gotlands socialtjänst har tolkat Annies beroende av sin man att kommunicera i hennes ställe som en svaghet, något som citeras i domstolsprotokollet från december 2009, vilket hävdar: "*Annie Johansson lever i skuggan av sin make.*" Om du flyttar till ett främmande land med din make, som växte upp i det landet, skulle inte du också i stor utsträckning vara beroende av honom om du inte talade landets språk särskilt bra? Skulle ett sådant beroende göra dig olämplig som förälder?

Modern innehar magisterexamen men "saknar förmågan"

Annie erhöll sin kandidatexamen (B.A.) från universitetet i Poona 1994 och sedan sin magisterexamen (M.A.) från universitetet i Pune, 1996. Hon studerade sedan vidare genom att både erhålla ett First

Class-diplom i marknadsföring och public relations, också 1996, från Bombay Institute of Management Studies och ett diplom från Distinction in Information and Systems Management från Aptech Computer Education school 1998. Ändå lyckades socialtjänsten på Gotland övertyga kammarrättens domare att emedan Annie har "viljan" att vara en god mor, en person med flera universitetsexamen, så har hon inte "förmågan". Besluten från december 2009 slår fast att "*Christer Johansson och Annie Johansson har viljan att agera som bra föräldrar men saknar förmågan*". Har du en magisterexamen, eller kanske bara en kandidatexamen? Om så, krävdes det inte ett visst mått av kunskap, självdisciplin, mogenhet och "förmåga" för att erhålla den?

En berövad moders "mående"

Enligt paret Johansson började socialtjänsten på Gotland under hösten 2008 att aktivt undersöka och trakassera dem efter att familjen meddelat den lokala skolan sin intention att hemundervisa Domenic under en kort period innan de skulle flytta till Indien. Den obligatoriska skolgångsåldern är 7 år i Sverige. Domenic blev 7 år i september det året. Vid den tidpunkten var hemundervisning fortfarande laglig i Sverige. I ljuset av den förestående emigrationen till Indien, agerade paret Johansson för sin sons bästa genom att göra ett val vad gäller undervisningen som på ett naturligt sätt skulle minimera avbrottet i hans studier medan de flyttade.

Även om hemundervisning vid den tiden var laglig i Sverige, var många i myndighetsposition emot tillämpningen, vilket

visade sig just denna vecka då den svenska riksdagen den 22 juni godkände en ny skollag som gjorde hemundervisning olaglig i Sverige. År 2008 möttes familjen Johansson av motstånd mot sina hemundervisningsplaner både från tjänstemän på de lokala gotländska skolorna och från anställda på socialtjänsten. På detta sätt började förhören och undersökningen av familjen Johansson. Eftersom det var deras lagliga rätt, stod paret Johansson på sig i sitt beslut och hemundervisade Domenic under hans första skolar.

Vid skolarets slut, tog trakasserierna från socialtjänsten ut sin rätt på Annie, men hon höll ändå ut. Emellertid, efter det att Sverige har "kidnappat" hennes son, så har Annies hälsa försämrats kraftigt, vilket noterades i beslutet från december 2009: "*Hennes mående påverkar starkt hennes förmåga att vara förälder.*"

Låt oss överväga detta i sammanhanget: I december 2009 hade familjen Johansson terroriserats av Gotlands socialnämnd under mer än 16 månader; de hade fått sitt hem invaderat och genomsökt av beväpnad svensk polis; de hade blivit förföljda av beväpnad polis, på begäran av socialnämnden, till själva slutet av flygplansplattan vid en internationell flygplats; de hade hjälplöst åsatt då beväpnad polis stormade flygplanet där de var passagerare; de hade med våld tvingats av flygplanet; de hade, när de väl hade återvänt till flygplatsen, blivit lurade att gå med på att socialen skilde Domenic från dem genom att påstå att de bara skulle ta honom "till rummet bredvid", bara för att några minuter senare få reda på att han

kvickt hade förpassats från flygplatsen och var på väg tillbaka till Gotland och in i påtvingad familjehemsvård. De hade utstått talrika möten med socialen då de bönade om att få tillbaka sin son; man hade ljugit för dem att han skulle återlämnas om tre dagar; de anklagades för att försumma honom på grund av två hål som upptäckts i hans mjölkttänder, i efterhand, under de tre dagarna efter tvångsomhändertagandet; de hade tagit sig igenom tre nivåer av rättegångsförhandlingar i sina försök att få sin son återlämnad till sig; de han inte fått tillåtelse att se sin son förutom en timme var femte vecka. Alla dessa trauman som är begångna av staten, och kammarrätten bedömer Annies lämplighet som förälder utifrån hennes "mående"! Hur ironiskt är det inte att samma människor som skapade terrorn och kaoset i familjen Johanssons liv är de som nu hävdar att Annie är olämplig att vara förälder på grund av sitt "mående". Den svenska socialtjänsten på Gotland har kränkt och slitit sönder en fredlig och kärleksfull familj. Nu bestraffar de den familjen på grund av deras lidanden.

Föräldrarnas vånda betecknas som "bristande förmåga" under övervakade besök

Beslutet från december 2009 indikerar att Domenic och hans föräldrar inte vet hur man interagerar med varandra under myndighetsövervakade besök. Protokollet slår specifikt fast att "*Både Christer och Annie Johansson uppvisar en bristande förmåga Det saknas en ömsesidig dialog och samspel*".

Sedan Domenics bortförande, har An-

nie och Christer kämpat sitt livs kamp mot krafter med till synes obegränsad makt och resurser. De tillåts träffa sitt barn under en timme var femte vecka under övervakning av myndigheterna, och tillåts prata med honom i telefon under 10 minuter varannan vecka också under övervakning av myndigheterna. Under dessa gånger av flyktigt interagerande med sin son, är de strängt begränsade i vad de kan säga och göra i Domenics närvaro och de övervakas hela tiden.

Under ett besök började Annie, då hon blev överväldigad av känslor när hon såg sin son efter en sådan lång separation, gråta. Istället för att förstå och sympatisera med den smärta som Domenic, Annie och Christer upplevde, hotade den närvarande socialarbetaren dem, och sa åt dem att om Annie grät igen skulle besöket omedelbart upphöra. Kan du föreställa dig att du blir hotad med att förlora din värdefulla timme du har var femte vecka med ditt barn bara för att du betar dig naturligt, som en förkrossad mor som håller på att förlora sitt barn? Är det alls konstigt att de alla tre, Domenic, Annie och Christer inte vet vad de ska säga eller hur de ska bete sig under den ständigt närvarande granskningen av en närvarande socialarbetare? Trots det anklagas denna familj i kammarrättens beslut från december för att ha en ”bristande förmåga” när de träffar varandra under omöjliga omständigheter. Återigen, denna familj är straffad för lidanden skapade av staten.

Hur långt måste vi sträcka vår föreställningsförmåga för att förstå den påfrestning som en relation mellan förälder och barn

utstår när socialtjänsten för bort ett barn från sitt hem. Alltsedan deras separation har Domenic, Annie och Christer utstått stor förvirring och omöjliga anpassningar. Domenic såg fram emot att få börja sitt nya liv med sina föräldrar och stora familj i Indien, men blev istället tvingad att leva i främlingars hus i Sverige. Vid den tidpunkt då han skulle ha börjat skolan i Indien, tvingades han börja skolan i Sverige. På sin åttonde födelsedag nekades han tillstånd att träffa sina föräldrar. När hans första jul borta från sina föräldrar kom, nekades han återigen tillstånd att besöka eller ens prata i telefon med föräldrarna han alltid har älskat. Istället tvingades Domenic att fira sin födelsedag och jullov med främlingar medan socialarbetarna omgav sig själva med familj, vänner och kära.

Det finns också andra restriktioner. Paret Johansson tillåts inte att ta med sig gåvor och något extra gott till Domenic. Christers till åren komna far och hans rullstolsbundna mor, Domenics farfar och farmor, nära och kära för honom sedan födelsen, följde med familjen till de myndighetsövervakade besöken. Oförklarligt nog fick dessa vänliga människor ibland finna sig i att vara utestängda från besöksrummet. Ingen förklaring och inget skäl angavs.

Enligt paret Johansson har de blivit instruerade att alltid le när de ser Domenic och aldrig prata om separationen. I själva verket förväntas de agera som om allting är helt i sin ordning när de träffar sin son. De har inte friheten att berätta för Domenic att de inte håller med om att han bor i ett familjehem. De har inte friheten att berätta

för Domenic att de kämpar för att få hem honom. Istället ska de, enligt paret Johansson, interagera med sin son på ett sådant sätt som uppenbarligen ska leda till att lille Domenic ska tro att hans bortförande från sin familj är helt acceptabelt för hans mor och far.

Vi har dock ingen aning om vad socialarbetarna berättar för Domenic. Om hans far och mor inte har tillåtelse att prata om separationen och inte har tillåtelse att berätta för Domenic att de kämpar för honom, gör inte det att Domenic undrar vad hans föräldrar tänker? Gör inte det en liten pojke totalt förvirrad angående vad som hänt och utelämnad åt vilket budskap socialarbetarna och familjehemsföräldrarna väljer att berätta för honom? Barn anklagar självklart ofta sig själva för familjesvårigheter. Om Annie och Christer inte har tillåtelse att försäkra Domenic att han är älskad och att man är mån om honom och vill ha honom tillbaka hem, riskerar då inte denna lille pojke att lida mycket allvarlig och långvarig psykologisk skada? Vi undrar också vad som händer i Domenics familjehemsplacerade liv som han kanske är förbjuden att dela med sig av till sina föräldrar.

Det står klart varför Domenic, Annie och Christer inte vet vad de ska säga eller göra när de träffar varandra. Denna familj har blivit inget annat än marionetter åt hjärtlösa marionettspelare. De har hotats till att göra och säga så lite som möjligt när de besöker Domenic. Frågan kvarstår: vad har Domenic fått berättat för sig eller gått igenom för att inte längre interagera naturligt med sina föräldrar? Varför lider Do-

menic av stora minnesluckor, vilket hans oroliga föräldrar har lagt märke till?

Nationell hälso- och sjukvård – Hur en mans samvetsgranna ansträngningar att återfå hälsan användes emot honom

Sverige är ett socialistiskt land. Landets hälso- och sjukvård administreras av staten, till skillnad från privat hälso- och sjukvård där patienten åtnjuter sekretessen mellan läkare och patient. I ett socialistiskt system är din patientjournal statens angelägenhet.

I Domenic Johanssons fall, användes Christers patientjournal från tidigare år slutligen emot honom. Efter jordbävning och familjens emigration tillbaka till Sverige, drabbades Christer av en kraftig depression under en period. Trots det gjorde han rätt. Han erkände detta tillstånd och sökte hjälp från det svenska sjukvårdssystemet. Efter en psykiatrisk utvärdering, fick Christer den antidepressiva medicinen Seroxat (även känt som Paxil). Olyckligtvis kan denna läkemedel ha allvarliga bieffekter och Christer föll offer för några av de värsta, inklusive beroende.

Ännu en gång gjorde Christer det rätta. Han erkände sitt ytterligare försämrade tillstånd och sökte igen hjälp från det svenska sjukvårdssystemet, som denna gång erbjöd det populära svenska botemedlet mot depression: elektrokonvulsiv terapi (ECT). Eftersom Christer är en välinformerad och intelligent man, kände han redan till farorna med ECT och avvisade den psykiatriska klinikens erbjudna botemedel. Christer konstaterade att han bara hade en valmöjlighet:

att vänja sig av med Paxil, något han lyckades med efter flera månader.

Olyckligtvis för Christer är svenska medborgares patientjournaler inte privata. Alla myndigheter eller anställda, verkar det som, kan få tag på en medborgares journal. Som i oräkneliga andra barnvårdsutredningsfall, erhöles Christers patientjournal av Visbys socialtjänst och de ofta motstridiga diagnoserna på Christers mentala tillstånd 2003 användes 2009 emot honom. Som svar på detta begärde Christer en ny psykiatrisk utvärdering. Den senaste psykiatriska utvärderingen dokumenterar Christers ansträngningar och tillhandahåller en ny utvärdering och slutsats av Visbys vuxenpsykiatriska avdelning som är daterad 11 oktober 2009. Enligt rapporten, vilken lämnades in i sin helhet till kammarrätten, är Christer frisk och helt fri från någon mental sjukdom eller annan diagnos.

Även med denna senaste psykiatriska utvärdering som visar både att Christers depressiva sjukdom och de allvarliga biefekterna han drabbades av från den psykiatriska medicineringen tryggt ligger i det förgångna, fortsatte domstolen att insistera på i sitt beslut i december att Christer lider av en psykiatrisk sjukdom. Förvånande nog tillerkänns denna ”diagnos” i det skrivna beslutet ”... enligt socialnämndens uppfattning en faktor som påverkar Christer Johanssons omsorgsförmåga”. Bevisligen väger åsikten från en professionell psykiatriker vid Visbys vuxenpsykiatriska avdelning mycket lätt i Stockholms kammarrätt i förhållande till en ”uppfattning” hos personalen på Gotlands socialtjänst.

Terroriserade till underkastelse

Även om Annie och Christer stod på sig mot socialtjänsten på Gotland i försvar för sina rättigheter som föräldrar att uppfostra och skola Domenic hemma, så hade det svenska LVU-systemet snart terroriserat Annie och Christer till fullständig underkastelse efter att pojken blev beslagtagen. Som det noterades i kammarrättens beslut i december 2009, så var Christer uppenbarligen en man som hade tvingats till underkastelse.

Beslutet noterar att Christer går med på allt som socialtjänsten på Gotland kräver. Paret Johansson gick med på att skriva in Domenic i skolan, att han skulle få all annan hälso- och sjukvård och psykiatrisk vård som bedömdes nödvändig för Domenic av socialnämnden. De gick till och med så långt att de höll med socialnämnden om att Domenic var psykologiskt försenad som ett direkt resultat av att han inte hade gått på dagis, i förskola eller första klass. Paret Johansson befann sig exakt där Visbys socialtjänst ville ha dem: i fullständig underkastelse. En domstol som verkligen var bekymrad över ett barns välmående, oavsett hur vilseledd den var, skulle här ha dragit slutsatsen att med fullt samarbete från familjen vad gäller alla de olika terapeutiska förslagen, så borde behovet av att flytta barnet inte längre existera. Men detta var inte socialtjänstens mål.

Moment 22: Den yttersta grymheten

I december 2009, sex månader efter att deras älskade son slets bort från dem, var Christer en man som var fullt villig att

samarbeta med Visbys socialtjänst i ett försök att återföra Domenic till sin familj. I ett svuret uttalande inför kammarrätten, gick denne far med på att följa hela den vårdnadsplan som planerades för Domenic, med undantag för vaccineringen och att Domenics vård skulle tillgodoses medan han fortsatte att bo i det föreskrivna familjehemmet. Paret Johansson var villiga att göra allt annat som socialtjänsten på Gotland krävde, så att de till slut skulle få sin son återlämnad hem.

Den grymmaste aspekten av detta fall är tydligt nedtecknat i domstolsbeslutet i december 2009. I ett moment 22-scenario förlorar alltså paret Johansson sin son om de går med på hela LVU-vårdplanen, vilket innefattar föreskriven familjehemsplacering; och paret Johansson förlorar sin son om de går med på hela LVU-vårdplanen, med undantag av den föreskrivna familjehemsplaceringen. I sin slutsats skriver domstolen: *”Frågan är härmed om behövlig vård kan ges på frivillig väg. I vårdplanen anges bl.a. att Dominic ska vara placerad i familjehem, vilket Annie Johansson och Christer Johansson inte har samtyckt till. Kammarrätten kan därmed konstatera att erforderligt samtycke till behövlig vård inte föreligger. Vid sådant förhållande ska länsrättens beslut att bereda Dominic vård enligt LVU stå fast. Överklagandena ska därför avslås.”*

Med andra ord, paret Johansson underkastade sig alla krav från socialtjänsten på Gotland. Dessa krav inbegrep vad vissa

skulle beskriva som ett framtvingat domstolsrökande att de hade gjort felaktiga val för Domenic vilket socialtjänsten anklagade dem för. Kraven inbegrep också att paret Johansson måste gå med på allt i LVU-vårdplanen, inklusive den föreskrivna familjehemsplaceringen för sin son. Därför var de utdömda om de underkastade sig alla krav och utdömda om de inte gjorde det. Den maximalt möjliga fogligheten uppnåddes med denna lidande familj, inklusive förnekandet av deras eget naturliga levnadssätt. Sedan, när de befann sig i fullständig underkastelse, förnekades de allting.

Hur ska man förstå detta fall?

De enkla och tydliga fakta är dessa: Ett kärleksfullt, lyckligt och hälsosamt barn togs utan rättsprocess från sina föräldrar av obestämbara (och felaktiga) ideologiska skäl. Hans familj blev sedan straffad för det trauma den hade upplevt, och därför att de inte helt enkelt fogade sig i förlusten av sitt barn. Det finns inget lagligt, inget logiskt och inget rättvist i detta scenario. Att detta kan hända i ett modernt och efter vad man kan anta demokratiskt land är helt obegripligt. Alla fria välvilliga medborgare, i alla världens länder, borde vara oroade när en stat har makten att ohindrad agera på detta sätt. Detta fall borde angå oss alla. Alla föräldrar, alla familjer, och alla som tror på mänskliga rättigheter och mänsklig värdighet.

Not: Samtliga kursiverade citat är tagna från Stockholms kammarrätts beslut den 9 december 2009 med Målnr. 6186-09.

Mer information om fallet Domenic Johansson

Vänner till Domenic Johansson/Friends of Domenic Johansson är en grupp av engagerade medborgare från livets alla områden och från hela världen som har kommit samman i en strävan att vida och brett offentliggöra Domenic Johanssons svåra situation. På deras hemsidor VANNERTILLDOMENIC.BLOGSPOT.COM och FRIENDSOF-DOMENIC.BLOGSPOT.COM kan du få veta mer om familjen Johanssons situation, få de senaste nyheterna i fallet samt information om hur du kan hjälpa till att få hem Domenic Johansson till sina föräldrar. Börjar du prenumerera på bloggen så får du automatiskt meddelanden om viktiga uppdateringar.

Internetadresser rörande detta fall

- Return Domenic Johansson to His Parents! (Facebook-grupp)
<<http://www.facebook.com/group.php?gid=346022854609&v=wall>>
- Framställning till Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (En anmälan av Sverige för brott mot Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna)
<<http://www.telladf.org/UserDocs/JohanssonApplication.pdf>>
- Familj skulle flytta - då hämtades sonen (Artikel i tidningen *Expressen*)
<<http://www.expressen.se/Nyheter/1.1662064/familj-skulle-flytta-da-hamtades-sonen>>
- Dominic-fallet nu en världsnymhet (Artikel i tidningen *Världen i dag*)
<http://www.varldenidag.se/index.php?option=com_content&task=view&id=6330&Itemid=98>
- Hur den svenska riksdagen kunde rösta bort en mänsklig rättighet
<<http://www.hemundervisning.nu/blog/post/1/110>>

CUI BONO

Detta informationsmaterial är sammanställt av Föreningen Cui Bono i Göteborg.

Vi rekommenderar att du själv söker information och bildar dig en egen uppfattning i denna fråga.